

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 50.464/3
VAN 17 NOVEMBER 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 17 oktober 2011 door de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 30 november 2011, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet ‘tot invoeging van het integratiespoor voor de milieueffect- en veiligheidsrapportage over een project in de milieu- en stedenbouwkundige vergunningsprocedure’, heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling Wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*

* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Zoals in de memorie van toelichting wordt uiteengezet, strekt het om advies voorgelegde ontwerp er in de eerste plaats toe om voor projecten in een kortere, eenvoudigere en minder formele milieueffectrapportageprocedure (hierna: MER-procedure) te voorzien, waarbij die MER-procedure voor een deel wordt geïntegreerd in de milieuvergunnings- of stedenbouwkundige vergunningsprocedure (hierna: de vergunningsprocedure). Volgens de vigerende bepalingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, moet de MER-procedure plaatsvinden voorafgaand aan de vergunningsprocedure, waarna het door de administratie goedgekeurde milieueffectrapport (hierna: MER) dient te worden gevoegd bij de vergunningsaanvraag. Het uitgangspunt van de ontworpen regeling is dat er een gedeeltelijk parallel verloop is van de MER- en de vergunningsprocedure waarbij slechts in één formeel inspraakmoment wordt voorzien, zowel over het MER als over de vergunningsaanvraag.

Analoge aanpassingen worden aangebracht in de regeling inzake de omgevingsveiligheidsrapportage, welke eveneens wordt geïntegreerd in de vergunningsprocedure.

Het ontwerp voorziet in een aantal wijzigingen van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hoofdstuk 2 van het ontwerp), het decreet van 5 april 1995 (hoofdstuk 3 van het ontwerp) en de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hoofdstuk 5).²

¹ Aangezien het gaat om een voorontwerp van decreet, wordt onder “rechtsgrond” verstaan, de overeenstemming met hogere rechtsnormen.

² Hoofdstuk 4 van het ontwerp betreft een wijziging van het decreet van 30 april 2004 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel “Strategische adviesraad” en tot wijziging van diverse andere decreten. Meer bepaald wordt artikel 5 van dat wijzigende decreet ingetrokken.

Daarnaast bevat het ontwerp een overgangsregeling (hoofdstuk 6) en slotbepalingen (hoofdstuk 7).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

3.1. Artikel 2, 1°, van het ontwerp strekt tot het invoegen in artikel 9 van het decreet van 28 juni 1985 van een nieuwe paragraaf *6bis* die van toepassing is op de milieuvergunningsaanvragen voor inrichtingen van de eerste klasse. Samengevat komt deze nieuwe regeling erop neer dat bij afkeuring van het MER of het omgevingsveiligheidsrapport (hierna: OVR), de procedure voor de aanvraag van de milieuvergunning wordt geschorst. De aanvragers kunnen dan een aangepast rapport indienen, eventueel met een aangepaste vergunningsaanvraag. Het aangepaste rapport en eventueel de aangepaste vergunningsaanvraag worden aan een nieuw openbaar onderzoek onderworpen. Wanneer het aangepaste rapport opnieuw wordt afgekeurd, wordt de vergunningsprocedure stopgezet.

3.2. De ontworpen regeling doet de volgende vragen rijzen.

3.2.1. Luidens het ontworpen artikel 9, § *6bis*, eerste lid, eerste zin, van het decreet van 28 juni 1985 wordt, in afwijking van artikel 10, eerste lid, ervan de procedure voor de behandeling van de milieuvergunningsaanvraag voor een inrichting van de eerste klasse geschorst vanaf de dag na de datum van verzending aan de aanvrager van de beslissing van de afdeling bevoegd voor milieueffectrapportage en veiligheidsrapportage tot afkeuring van het MER over het project of van het OVR, respectievelijk overeenkomstig artikel 4.3.8, § 3, en artikel 4.5.7, § 3, van het decreet van 5 april 1995.

3.2.1.1. Het is niet duidelijk in welke mate in het ontworpen artikel *6bis*, eerste lid, wordt afgeweken van het bepaalde in artikel 10, eerste lid, van het decreet van 28 juni 1985. Het betreft veeleer een afwijking van de termijnen bepaald in artikel 9, §§ 2 en 3, van dat decreet. Hierover om toelichting gevraagd, heeft de gemachtigde beaamd dat het een afwijking van de termijnen bepaald in artikel 9, §§ 2 en 3, betreft. Hij kondigt ook aan dat de tekst in die zin zal worden aangepast.

3.2.1.2. Het is evenmin duidelijk waarom in het ontworpen artikel 9, § *6bis*, eerste lid, enkel een regeling wordt uitgewerkt voor inrichtingen van de eerste klasse, terwijl ook inrichtingen van een andere klasse MER-plichtig kunnen zijn. Hierop gewezen, heeft de

gemachtigde geantwoord dat vanuit “MER-oogpunt” inrichtingen van de tweede klasse inderdaad ook MER-plichtig kunnen zijn en dat bijgevolg de tekst in die zin zal worden aangepast.

3.2.1.3. In het ontworpen artikel 9, § 6*bis*, eerste lid, eerste zin, wordt gewag gemaakt van een schorsing van de procedure, terwijl in het ontworpen artikel 9, § 6*bis*, derde lid, eerste zin, gewag wordt gemaakt van de schorsing van de proceduretermijn.

De gemachtigde heeft verklaard dat het de bedoeling is dat de proceduretermijn wordt geschorst, en niet de procedure. De tekst van het ontworpen artikel 9, § 6*bis*, eerste lid, eerste zin, zal in die zin worden aangepast.

Deze opmerking kan, *mutatis mutandis*, worden herhaald voor het ontworpen artikel 4.7.17/1, eerste lid, eerste zin, en derde lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (artikel 28 van het ontwerp).

3.2.2.1. In het ontworpen artikel 9, § 6*bis*, eerste lid, tweede zin, wordt gewag gemaakt van de nietigheid van de vergunningsaanvraag indien de aanvrager binnen een termijn van twee maanden geen aangepast MER of OVR indient, terwijl in het ontworpen artikel 9, § 6*bis*, derde lid, derde zin, wordt bepaald dat in het geval het aangepaste MER of OVR wordt afgekeurd, de vergunningsprocedure wordt stopgezet.

Het is niet erg zinvol om te bepalen dat een aanvraag “nietig” is ten gevolge van omstandigheden die vreemd zijn aan de aanvraag als zodanig. Aangezien volgens de toelichting van de gemachtigde “hetzelfde resultaat wordt beoogd”, dient dan ook in het ontworpen artikel 9, § 6*bis*, eerste lid, tweede zin, eveneens gewag te worden gemaakt van de stopzetting van de vergunningsprocedure.

Deze opmerking kan, *mutatis mutandis*, worden herhaald voor de ontworpen artikelen 4.7.17/1, eerste lid, tweede zin, en derde lid, derde zin, en 4.7.26, § 4, eerste lid, 8°, eerste zin, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (artikelen 28 en 30, 4°, van het ontwerp).

3.2.2.2. Het is evenwel niet duidelijk of de stopzetting van de vergunningsprocedure zoals bedoeld bij het ontworpen artikel 9, § 6*bis*, eerste lid, tweede zin, en derde lid, derde zin, impliceert dat de afkeuring van het project-MER of het OVR de laatste overheidsbeslissing vormt in de aangevatte procedure en dat de vergunningverlenende overheid dus geen weigeringsbeslissing meer moet nemen.

Hierover om toelichting gevraagd, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“Deze regelingen impliceren niet dat na afkeuring van een project-MER de vergunningverlenende overheid geen weigeringsbeslissing meer neemt. De vergunningverlenende overheid zal een beslissing nemen [hetzij] op het ogenblik dat ze vaststelt dat er (...) geen nieuw rapport werd ingediend binnen de twee maanden vanaf de verzending van de afkeuringsbeslissing, hetzij na de tweede afkeuringsbeslissing van het project-MER. Indien opportuun zal dit vastgesteld worden bij besluit van de Vlaamse Regering.”

Uit dat antwoord blijkt dat de vergunningverlenende overheid nog een (weigerings)beslissing neemt bij het niet of niet-tijdig indienen van een aangepast rapport of bij afkeuring van dat rapport. Er dient te worden gewezen op het feit dat die beslissing moet worden bekendgemaakt overeenkomstig richtlijn 85/337/EEG³ en het Verdrag van Aarhus⁴. Artikel 9 van richtlijn 85/337/EEG bepaalt dat wanneer een beslissing over het verlenen of weigeren van een vergunning is genomen, de bevoegde instanties het betrokken publiek overeenkomstig de toepasselijke procedures op de hoogte brengen en de in dat artikel opgesomde informatie ter beschikking stellen van het publiek. Luidens artikel 6, lid 9, van het Verdrag van Aarhus dient elke Partij te waarborgen dat, wanneer het besluit is genomen door de overheidsinstantie, het publiek terstond over het besluit wordt ingelicht in overeenstemming met de toepasselijke procedures en dat elke Partij de tekst van het besluit toegankelijk dient te maken voor het publiek, tezamen met de redenen en de overwegingen waarop het besluit is gebaseerd.

Bijgevolg dient in het ontworpen artikel 9, § 6bis, eerste en derde lid, ook te worden bepaald dat de vergunningverlenende overheid nog een (weigerings)beslissing dient te nemen en dat deze dient te worden bekendgemaakt.

Deze opmerking kan, *mutatis mutandis*, worden herhaald voor de ontworpen artikelen 4.7.17/1, eerste en derde lid, en 4.7.26, § 4, eerste lid, 8°, eerste en tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (artikelen 28 en 30, 4°, van het ontwerp).

3.2.3. Luidens het ontworpen artikel 9, § 6bis, tweede lid, eerste en tweede zin, dient de vergunningverlenende overheid na ontvangst van het aangepaste MER of OVR een nieuw openbaar onderzoek te organiseren en de relevante adviesverlenende instanties over het aangepaste MER of OVR en over de in voorkomend geval aangepaste vergunningsaanvraag te raadplegen. Dit openbaar onderzoek en de periode voor adviesverlening duren vijftien dagen.

³ Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten.

⁴ Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, ondertekend te Aarhus op 25 juni 1998.

3.2.3.1. De vraag rijst of die termijn van vijftien dagen voor het openbaar onderzoek over een aangepast rapport, en in voorkomend geval in samenhang ermee, over een aangepaste vergunningsaanvraag, wel kan worden beschouwd als een redelijke termijn voor inspraak in de milieubesluitvormingsprocedure zoals voorgeschreven bij artikel 6, lid 6, van richtlijn 85/337/EEG en artikel 6, lid 3, van het Verdrag van Aarhus.

Hierop gewezen, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“De termijn van 15 dagen in kwestie voor een openbaar onderzoek betreft wel degelijk een ‘redelijke termijn’ zoals vereist door artikel 6.6 van Richtlijn 85/337/EEG. Er mag niet uit het oog verloren worden dat dit een tweede openbaar onderzoek betreft waarbij een aangepast MER in openbaar onderzoek wordt gelegd dat aangepast werd in functie van de ontvangen opmerkingen en commentaren van hetzij het publiek hetzij de bevoegde adviesverlenende overheidsinstanties.”

Hoewel de termijn van vijftien dagen voor het openbaar onderzoek in veel gevallen kan volstaan, wenst de Raad van State de stellers van het ontwerp erop te wijzen dat er mogelijk gevallen kunnen zijn waarin die termijn niet zal beantwoorden aan het vereiste van een redelijke termijn om een effectieve inspraak mogelijk te maken. Bij wijze van voorbeeld kan worden gewezen op de mogelijkheid dat de vergunningsaanvraag zodanig wordt gewijzigd dat de mogelijke milieueffecten zich elders voordoen. In een dergelijke situatie wordt de samenstelling van het betrokken publiek gedeeltelijk gewijzigd. Het “nieuwe” publiek zal in die situatie slechts over een korte termijn beschikken om op de gewijzigde vergunningsaanvraag te reageren. De stellers van het ontwerp dienen zich af te vragen of er voor een dergelijke situatie niet in een langere termijn moet worden voorzien.

3.2.3.2. Niet alleen kan de termijn van vijftien dagen waarin in bepaalde gevallen is voorzien moeilijk verzoenbaar worden geacht met het voorschrift van artikel 6, lid 6, van richtlijn 85/337/EEG en artikel 6, lid 3, van het Verdrag van Aarhus, de ontworpen regeling lijkt bovendien op gespannen voet te staan met het grondwettelijke beginsel van de gelijkheid en de niet-discriminatie. De verschillende groepen belanghebbenden lijken immers niet over dezelfde reële mogelijkheden te beschikken om hun inspraakrecht uit te oefenen.⁵

3.2.3.3. Gelet op dit alles, verdient het aanbeveling dat de stellers van het ontwerp zouden nagaan of de termijn van vijftien dagen voor een nieuw openbaar onderzoek niet kan worden aangepast, om elke mogelijke strijdigheid met hogere normen te vermijden.

⁵ Vgl. Grondwettelijk Hof, nr. 11/2005, 19 januari 2005, B.5.4 en B.5.5. Uit dat arrest blijkt dat een verschil in looptijd van het openbaar onderzoek voor verschillende categorieën van personen een element is in de beoordeling van de verenigbaarheid van de inspraakregeling met het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

3.2.3.4. De opmerkingen 3.2.3.1 tot 3.2.3.3 kunnen, *mutatis mutandis*, worden herhaald voor de ontworpen artikelen 4.7.17/1, tweede lid, eerste en tweede zin, en 4.7.26, § 4, eerste lid, 8°, tweede lid, eerste en tweede zin, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (artikelen 28 en 30, 4°, van het ontwerp).

3.2.4. Wat de ontworpen regeling in artikel 9, § 6bis, tweede lid, eerste en tweede zin, betreft, rijst voorts de vraag of er voor het aangepaste MER of OVR ook niet moet worden voorzien in een informatievergadering⁶, zeker indien de vergunningsaanvraag wordt gewijzigd⁷. Artikel 11, § 2, tweede lid, van het decreet van 28 juni 1985 bepaalt immers dat voor inrichtingen van de eerste klasse waarvoor een MER of OVR wordt vereist, minstens één informatievergadering moet worden georganiseerd. Ook wat dit punt betreft, zou het aanbeveling verdienen dat de stellers van het ontwerp de ontworpen regeling opnieuw zouden beoordelen.

Deze opmerking kan, *mutatis mutandis*, worden herhaald voor het ontworpen artikel 4.7.17/1, tweede lid, eerste en tweede zin, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (artikel 28 van het ontwerp).

3.2.5. In het ontworpen artikel 4.3.8, § 2, 3°, van het decreet van 5 april 1995 (artikel 14 van het ontwerp) wordt bepaald dat de administratie het project-MER dient te toetsen aan de vereiste gegevens vermeld in artikel 4.3.7, van dat decreet. Een gelijkaardige bepaling, maar dan voor het OVR, is opgenomen in het ontworpen artikel 4.5.7, § 2, 4°, van hetzelfde decreet (artikel 20 van het ontwerp), wat de gegevens betreft vermeld in artikel 4.5.6 van dat decreet.

Gevraagd waarom ook niet in het ontworpen artikel 9, § 6bis, tweede lid, wordt bepaald dat, naargelang het geval, getoetst dient te worden aan de vereiste gegevens vermeld in artikel 4.3.7 of in artikel 4.5.6 van dat decreet, heeft de gemachtigde verklaard dat dit wel degelijk de bedoeling is en dat de tekst van het ontworpen artikel 9, § 6bis, tweede lid, in die zin zal worden aangepast.

Deze opmerking kan, *mutatis mutandis*, worden herhaald voor de ontworpen artikelen 4.7.17/1, tweede lid, en 4.7.26, § 4, eerste lid, 8°, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (artikelen 28 en 30, 4°, van het ontwerp).

⁶ De afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft de bijzondere aard en het substantieel karakter van de informatievergadering erkend (R.v.St., 22 oktober 2009, nr. 197.142, Naessens).

⁷ Een essentiële wijziging van een vergunningsaanvraag kan er immers toe leiden dat derden die aanvankelijk geen bezwaar hadden, wel bezwaar hebben tegen de gewijzigde aanvraag. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn, zoals hiervóór al is opgemerkt, doordat de milieueffecten geografisch worden verplaatst.

3.2.6. Luidens het ontworpen artikel 9, § 6bis, derde lid, tweede zin, wordt aangenomen dat als de afdeling (bevoegd voor milieueffectrapportage en veiligheidsrapportage) geen beslissing neemt binnen een termijn van vijftig dagen te rekenen vanaf de datum van aanvang van het nieuw openbaar onderzoek, het voorgelegde MER of OVR werd opgemaakt overeenkomstig de vereisten van het decreet van 5 april 1995.

Gevraagd wat precies de draagwijdte is van de woorden “dat wordt aangenomen dat naar gelang het geval het voorgelegde milieueffectrapport of omgevingsveiligheidsrapport werd opgemaakt overeenkomstig de vereisten van het decreet van 5 april 1995”, en wat er zal gebeuren indien de overeenstemming met die vereisten wordt betwist tijdens het openbaar onderzoek of in de adviezen, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“Indien er door de diensten Mer en Vr niet tijdig een beslissing wordt genomen over het aangepaste rapport, dan wordt aangenomen dat het rapport werd opgemaakt overeenkomstig de vereisten van het DABM en is er dus in essentie sprake van een stilzwijgende goedkeuring. Het gaat weliswaar over een aangepast rapport dat reeds eerder voor goedkeuring aan de diensten Mer dan wel Vr werd overgemaakt.

Indien de overeenstemming betwist werd tijdens het openbaar onderzoek of in de adviezen dan zal dit opgevangen worden naar aanleiding van de vergunningsbeslissing door de vergunningverlenende overheid.”

Er dient te worden herinnerd aan het feit dat luidens artikel 8 van richtlijn 85/337/EEG de resultaten van de raadplegingen en de krachtens de artikelen 5, 6 en 7 ervan ingewonnen informatie, in het kader van de vergunningsprocedure in aanmerking dienen te worden genomen. Voorts bepaalt artikel 6, lid 8, van het Verdrag van Aarhus dat “elke Partij waarborgt dat in het besluit naar behoren rekening wordt gehouden met het resultaat van de inspraak”.

Het procedé van stilzwijgende goedkeuring zoals opgezet bij het ontworpen artikel 9, § 6bis, derde lid, tweede zin, zou ertoe kunnen leiden dat afbreuk wordt gedaan aan de verplichting om met de resultaten van de inspraakprocedure rekening te houden. Uit het antwoord van de gemachtigde leidt de Raad van State immers af dat, in geval van stilzitten van de overheid die specifiek het MER of het OVR moet beoordelen, onder meer in het licht van adviezen, opmerkingen en commentaren verstrekt naar aanleiding van het openbaar onderzoek⁸, deze beoordeling volledig wordt overgelaten aan de vergunningverlenende instantie. Het is echter niet zeker of die instantie wel over de nodige expertise beschikt om, zoals de daartoe specifiek aangewezen dienst van de Vlaamse overheid, een dergelijke beoordeling te geven.

⁸ Zie het ontworpen artikel 4.3.8, § 2, van het decreet van 5 april 1995 (artikel 14 van het ontwerp).

Het bezwaar tegen een dergelijk procedé geldt des te meer nu het ontworpen artikel 4.3.8, § 2, eerste en tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 (artikel 14 van het ontwerp) bepaalt dat de administratie het resultaat van haar toetsing normaal moet opnemen in een project-MER-verslag, wat dan zal moeten leiden tot de goed- of afkeuring van het project-MER. Door te voorzien in de mogelijkheid dat wordt voorbijgegaan aan de verplichting tot toetsing van het project-MER door de bevoegde administratie, valt ook de verplichting tot rapportering in een MER-verslag weg.

In het licht van deze bezwaren vraagt de Raad van State zich af of het geen aanbeveling verdient het ontworpen artikel 9, § 6bis, derde lid, tweede zin, weg te laten.

Deze opmerking kan, *mutatis mutandis*, worden herhaald voor het ontworpen artikel 4.7.17/1, derde lid, tweede zin, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (artikel 28 van het ontwerp).

Artikel 10

4. Luidens het ontworpen artikel 4.3.4, § 1, vierde lid, van het decreet van 5 april 1995 kan de Vlaamse Regering nadere regels vaststellen voor de informatie die in de aanmelding van het voornemen om een project-MER op te stellen, moet worden opgenomen.

Gevraagd of met deze delegatie wordt beoogd de Vlaamse Regering te machtigen om ook bijkomende informatie op te vragen, in verband met zaken die niet worden vermeld in het ontworpen artikel 4.3.4, § 1, tweede lid, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“Aan de Vlaamse Regering wordt inderdaad de bevoegdheid gedelegeerd om nadere regels vast te stellen voor de informatie die in de aanmelding opgenomen moet worden. Het gaat om een algemene delegatie aan de Vlaamse Regering. Dit kan zowel gaan om aanvullende bijkomende informatie die niet wordt opgesomd in artikel 4.3.4, § 1, tweede lid als om verdere specificaties van de in het tweede lid van artikel 4.3.4, § 1 vermelde informatie.”

De delegatie aan de Vlaamse Regering dient in die zin te worden gepreciseerd.

Deze opmerking kan, *mutatis mutandis*, worden herhaald voor het ontworpen artikel 4.5.2, § 1, vierde lid, van het decreet van 5 april 1995 (artikel 17 van het ontwerp).

Artikel 14

5. Uit het ontworpen artikel 9, § 6bis, van het decreet van 28 juni 1985 (artikel 2, 1°, van het ontwerp), de ontworpen artikelen 4.7.17/1 en 4.7.26, § 4, eerste lid, 8°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (artikelen 28 en 30, 4°, van het ontwerp) en het ontworpen artikel 4.3.8 van het decreet van 5 april 1995 (artikel 14 van het ontwerp) blijkt dat de goed- of afkeuring van het project-MER plaatsvindt na de voorgeschreven raadplegingen en openbaar onderzoek.

Gevraagd hoe deze regeling gelezen moet worden in samenhang met artikel 4.1.7, eerste lid, van het decreet van 5 april 1995, op grond waarvan de beslissende overheid rekening dient te houden met de goedgekeurde rapporten en met de opmerkingen en commentaren die over dat "goedgekeurd" rapport werden uitgebracht, en of de ontworpen regeling hiermee wel verenigbaar kan worden geacht, nu de adviezen en het openbaar onderzoek plaatsvinden vóór de goedkeuring ervan, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

"Het publiek heeft het recht om opmerkingen te maken op een voltooid en kwaliteitsvol project-MER. Desgevallend zal het project-MER na afkeuring een tweede maal in openbaar onderzoek gaan. De overheid die een beslissing moet nemen over de vergunningsaanvraag zal zowel rekening houden met het goedgekeurde project-MER als met de opmerkingen en commentaren die werden uitgebracht op een voltooid en kwaliteitsvol MER. In die zin werd voldaan aan artikel 4.1.7 van het DABM en tevens aan artikel 8 van Richtlijn 85/337/EEG waar artikel 4.1.7 een omzetting van vormt. Het artikel 8 in kwestie vereist dat de resultaten van de raadplegingen en de krachtens de artikelen 5, 6 en 7 ingewonnen informatie (o.m. het MER) in het kader van de vergunningsprocedure in aanmerking worden genomen."

Er wordt niet betwist dat de te volgen procedure in het geval van milieueffectrapportering inderdaad beantwoordt aan de voorschriften van artikel 8 van richtlijn 85/337/EEG. Toch kan niet voorbij worden gegaan aan de vaststelling dat een interne tegenstrijdigheid ontstaat tussen de drie genoemde ontworpen decreetsbepalingen en het (ongewijzigde) artikel 4.1.7, eerste lid, van het decreet van 5 april 1995, nu, enerzijds, volgens die ontworpen bepalingen de adviesprocedures en het openbaar onderzoek dienen plaats te vinden vóór de goedkeuring van het project-MER en, anderzijds, uit artikel 4.1.7 blijkt dat de daarin bedoelde "opmerkingen en commentaren" die volgen uit de adviesprocedures en het openbaar onderzoek, betrekking moeten hebben op het goedgekeurde rapport of de goedgekeurde rapporten. Deze tegenstrijdigheid dient te worden weggewerkt.

Deze opmerking kan, *mutatis mutandis*, worden herhaald voor het ontworpen artikel 4.5.7, § 2, van het decreet van 5 april 1995 (artikel 20 van het ontwerp) gelezen in samenhang met het ontworpen artikel 9, § 6bis, van het decreet van 28 juni 1985 (artikel 2, 1°, van het ontwerp), wat hun verhouding betreft tot artikel 4.1.7 van het decreet van 5 april 1995.

Artikel 15

6. In het ontworpen artikel 4.3.9, § 1, van het decreet van 5 april 1995 wordt bepaald dat vanaf de betekening van de beslissing vermeld in (het ontworpen) artikel 4.3.8, § 3, van dat decreet, onder meer het goedgekeurde project-MER ter inzage ligt bij de administratie. In het ontworpen artikel 9, § 6*bis*, tweede lid, van het decreet van 28 juni 1985 (artikel 2, 1°, van het ontwerp) en in de ontworpen artikelen 4.7.17/1, tweede lid, en 4.7.26, § 4, eerste lid, 8°, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (artikelen 28 en 30, 4°, van het ontwerp) wordt evenwel bepaald dat ook de afkeuringbeslissing wordt bekendgemaakt overeenkomstig het (ontworpen) artikel 4.3.8, § 3, van het decreet van 5 april 1995.

Gewezen op dit gebrek aan overeenstemming, heeft de gemachtigde het volgende verklaard:

“Artikel 4.3.9, § 1 van het DABM zal worden aangepast in die zin dat er enkel wordt gesproken over “project-MER” en niet meer over “goedgekeurde project-MER”. Het gevolg hiervan is dat een afgekeurd project-MER eveneens ter inzage zal worden gelegd.”

Artikel 17

7. In het ontworpen artikel 4.5.2, § 4, van het decreet van 5 april 1995 dient te worden verwezen naar “paragraaf 1, tweede lid, 8°” in plaats van naar “paragraaf 1, tweede lid, 7°”.

Artikel 31

8. Artikel 31, § 1, van het ontwerp strekt ertoe in een overgangsregeling te voorzien voor milieueffectrapportages over projecten waarvoor door de administratie overeenkomstig artikel 4.3.5, § 1, van het decreet van 5 april 1995 een beslissing is genomen vóór de datum van inwerkingtreding van het aan te nemen decreet. Die milieueffectrapportages dienen verder te worden uitgevoerd overeenkomstig de procedure die op dat ogenblik van toepassing was. Artikel 31, § 2, voorziet in een gelijkaardige regeling voor de omgevingsveiligheidsrapportages.

Het is echter niet duidelijk welke procedure dient te worden gevolgd als reeds kennis is gegeven van een voorgenomen project-MER volgens het huidige artikel 4.3.4 van het decreet van 5 april 1995. Diezelfde onduidelijkheid geldt als reeds melding is gedaan van een voornemen tot het opstellen van een OVR.

Hierover om toelichting gevraagd, heeft de gemachtigde het volgende verklaard:

“De overgangsbepaling van hoofdstuk 6 zal in die zin worden aangepast dat de beslissing van de bevoegde administraties inzake de volledigverklaring van de kennisgeving (voor project-MER)/aanmelding (voor OVR) als criterium aangewend om uit te maken welke regelgeving van toepassing is in een reeds lopende MER/OVR-procedure op het ogenblik van de inwerkingtreding van voorliggend ontwerp van decreet. Dit betekent dat wanneer er reeds kennis is gedaan van een voorgenomen project-MER/OVR maar nog geen volledigverklaring is gebeurd volgens het momenteel geldende DABM, de nieuwe regeling van toepassing wordt.”

Artikel 33

9. Indien het de bedoeling is om artikelen 4, 6, 7, 12, 1° en 2°, 16, en 22 tot 25 van het ontwerp in werking te laten treden volgens de gewone regel van inwerkingtreding van decreten, namelijk op de tiende dag na de bekendmaking van het aan te nemen decreet in het Belgisch Staatsblad, verdient het aanbeveling artikel 33 te redigeren als volgt:

“De Vlaamse Regering bepaalt de datum van inwerkingtreding van de artikelen 2, 3, 5, 8 tot 11, 12, 3° en 4°, 13 tot 15, 17 tot 21, en 26 tot 32.”

De kamer was samengesteld uit

de Heren	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. SMETS,	
	B. SEUTIN,	staatsraden,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door Mevrouw K. BAMS, eerste auditeur, en de Heer P. T'KINDT, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A.-M. GOOSSENS

P. LEMMENS